

Formandsberetning – Agapes generalforsamling 12. november 2022.

Ordet Agape betyder kærlighed – Jesu tjenende og selvopofrende kærlighed. I Agape tror vi på den store kærlighed – Guds store kærlighed, der råder i Guds hjerte – en kærlighed, blev synlig i verden og kom os helt nær i Jesus – i hans liv og død og opstandelse. Vi tror på, at Gud elsker os – at Gud elsker ethvert menneske, ja hele sin skabte verden.

Den tro fylder os til tider med glæde og taknemmelighed.

Til andre tider står troen og glæden og taknemmeligheden ikke så stærkt. Vi bliver alle på forskellige måder ramt af noget, der tynger og tager glæden fra os. Der sker noget i os selv – i vort sind, der gør livet tungt – der sker noget tæt på os, der fylder os med sorg og håbløshed – og der sker så meget ude i verden, krig og meget andet, der kan gøre os modløse og trætte.

I Agape er vi særlig optaget af at prøve på at hjælpe hinanden med det spændingsfelt, der er mellem troen på Guds store kærlighed og alt det i livet, som kan tage troen og glæden fra os. Vi ved noget om, at for nogen er troen en stor hjælp til at bære de byrder, som vi møder i livet – men vi ved også, at for andre bliver

troen ikke den hjælp – ja troen kan gøre alting endnu mørkere for os. Inde i det spændingsfelt, hvor vi på forskellige måder kæmper med troen og livet, der vil vi i Agape gerne være for at bringe håb og hjælp.

Vi har troen på Guds store kærlighed til os – og vi tror, at Guds kærlighed altid er større end det, vi ser og erfarer i vort liv. Det er troens væsen at tro større om Gud end vi ser og erfarer. – Den tro vil vi frimodigt være med til at forkynde.

Men netop fordi vore erfaringer og følelser kan være så langt fra det, vi tror, så er vor opgave netop ikke kun at hæve os op over vort liv og vore følelser og erfaringer og derfra stadig forkynde Guds kærlighed ned over os. Vor opgave er også at være derned – tæt på hinanden – midt i det, som er tungt og smertefuldt for os. Det er diakoniens dobbelte opgave – at tro stort om Guds kærlighed – og være helt tæt på hinanden midt i vor vanskelige virkelighed med omsorg og nærvær. Være helt tæt på hinanden der, hvor vi ikke har sejre og glæder at dele med hinanden, men der hvor vi mest har nederlag og stadig kampe at berette om.

Vi tror stort om Guds kærlighed – og i Jesus har vi det stærkeste bevis på det. Men i vort eget liv forstår vi langt fra altid Guds kærlighed – og tvivler til tider på den.

I bibelen har vi den stærke beretning om Job, som troede stort om Gud, men ikke kunne forstå Gud – midt i den lidelse, der havde ramt ham. Job har 3 venner – de kaldes faktisk venner – men Job er skuffede over dem som venner. For de har så travlt med at forsvare Gud. På et tidspunkt bliver Job træt af dem og siger: "Vær barmhjertige, venner, vær barmhjertige"! (Job 19,21) Og føjer til: Guds hånd har jo ramt mig. Hvorfor forfølger I mig, ligesom Gud gør? – Altså, kære venner! En ting er, hvad Gud gør – det råder vi ikke over. MEN I kunne da i det mindste være lidt barmhjertige! I kunne da i det mindste være mine venner – stille jer på min side i stedet for at stille jer på Guds side hele tiden!

Jeg tænker, at det siger noget vigtigt om, hvad diakoni er – hvad vi gerne vil i Agape: Tro stort om Gud, men uden altid at forsvare ham – og så være hinanden nær i alt det, vi ikke forstår og alt det, vi kæmper med.

I troen ejer vi et håb, der går langt ud over det, vi nogensinde kan gøre for hinanden. Alligevel betyder det rigtig meget, at vi gør det, vi kan. Vi kan hjælpe og støtte hinanden på mange måder – være nær i det, der fylder og tynger. Og selve det at være ensom i det, der tynger, er en stor gave.

Så ved vi også noget om, at det at gå ind i den åbne og ærlige samtale om livet, som det er i virkeligheden,

kan gøre en stor forskel. Det gælder i terapien og i sjælesorgen. Det gælder i gode samtaler med venner.

I Agapes bestyrelse er vi optaget af at skabe gode rammer for det arbejde, som sker gennem undervisning og foredrag og temablade og rådgivning og terapi og sjælesorg og meget mere.

Når jeg ser tilbage på det år, der er gået, så er der særlig en oplevelse, der fylder, nemlig at var med Agapes medarbejdere på studietur til Modum Bad i Norge. Borgfonden havde støttet turen. Det var både inspirerende og muntert – men mest står jeg tilbage med en stærk oplevelse af, at det virkelig er en god flok medarbejdere, vi har i Agape. Jeg vidste det godt – men det var så godt at opleve det. Vi har en medarbejderflok, som hver på deres område har en stor faglighed. De ved noget – og kan noget, som er værd at lytte til og lære af. Det har altid været vigtigt i Agape, at arbejdet er båret af stor faglighed og viden om det, vi har med at gøre. Jeg er stolt af, at vi har medarbejdere, der har så meget at give af.

Noget af det særlige er dette, at vi har samlet en viden om spændingsfeltet mellem troens liv og menneskelivet. Men også på mange andre områder ligger vore medarbejdere inde med stor viden. Lige nu er Annette og Dan ved at færdiggøre deres master om sjælesorg. Et stort arbejde, hvor de har samlet masser

af viden – og har meget at komme med i den kommende tid. Det er hårdt arbejde, men de gør det for at Agape kan være med til at bringe hjælp til endnu flere. Tak for det store arbejde!

Så jeg fik en særlig oplevelse af det, som jeg godt vidste: At Agape har mange gode og dygtige medarbejdere.

Hen over sommeren fik jeg og vi så en overvældende bekræftelse på, at det ikke blot er os, der synes, at vi gør et godt og vigtigt arbejde i Agape. I de sidste år har Agape været ramt i coronatiden, hvor der ikke kom ret mange i Agapehuset – og Agapes medarbejdere kunne ikke komme ud og holde foredrag og møde Agapes venner. Det har vi savnet – og vi ved også, at hvis venner ikke mødes, så kan venskaber dø. Heldigvis er vi der, hvor vi igen kan komme ud, og det har givet mange gode og glædelige oplevelser.

Coronatiden har også været hård ved Agapes økonomi. Vi havde underskud sidste år og i foråret kunne vi se frem mod et stort underskud. Det har fyldt meget på bestyrelsens bord – og tæret på medarbejdernes glæde. Desværre skete der også det uheld, at alle, der havde oprettet sig til at give regelmæssige gaver til Agape via PBS, blev slettet. Det var ikke lige det, vi havde brug for – men det skete. Og vi har måttet kontakte alle for at få det genoprettet.

Det kan kostet både masser af ærgrelse og en masse arbejde med at få alle kontaktet. Vi kunne godt ønske os et nyt regnskabssystem, men det koster også – ca. 100.000 kr. – Det eneste positive, der vist er at sige om det er, at vi har oplevet, at rigtig mange gerne ville fortsætte med at støtte Agape.

Udsigten til et stort underskud gjorde, at vi sendte 2 nyhedsmail ud i løbet af sommeren – med et opråb om at støtte Agape. Og begge gange fik en overvældende respons. Rigtig mange har støttet Agape. Det er vi dybt taknemmelige for. Det bekræfter for mig, at der er mange, der oplever, at Agape gør et godt arbejde. Ellers var der ingen grund til at støtte os. Der er altså andre end mig, der har set, at Agape virkelig har gode medarbejdere, der gør et godt stykke arbejde.

Som vi ser senere, var den overvældende støtte ikke nok til at forhindre et underskud, men uden den støtte havde det set meget værre ud!

Jeg vil slutte min beretning med at sige tak til jer medarbejdere – særlig tak til Annette, som lige har rundet 10 år som landsleder i Agape! Tak til de mange frivillige i Agape. Stor tak til bestyrelsen for et godt samarbejde om Agapes sag. – Tak til Tove Søgaard, som ikke genopstiller til bestyrelsen. – Sidste, men ikke mindst: Tak til Gud for hans omsorg og hjælp og velsignelse.